

Väinö Lehtonen

Kehityksen virta

JÄLLEENSYNTYMINEN JA KARMA

Opit jälleensyntymisestä ja karmasta ovat teosfian keskeisimpiä oppeja. Karma on syysuhteen laki, joka vaikuttaa kaikkialla luonnossa. Jeesus Kristus viittasi karmaan opettaessaan: Mitä kylvätte, sitä myös nikitte, ja millä mitalla te mittaatte, sillä mitalla teille mitataan. Jokainen aiheutettu syy tuottaa aina seurauksen. Kun maanviljelijä lannoittaa ja muokkaa peltonsa hyvin, hän saa hyvän sadon, pääinvastoin menetellessään hän saa huonon sadon. Karman laki vaikuttaa samoin ihmisen teoissa, tunteissa ja ajatuksissa. Huonon teon seurauksena hän saa kokea kärsimyksiä, joita toiset hänelle aiheuttavat, ja hyvän teon palkkana hän saa nauttia toisten aiheuttamista hyvistä teoista. Epäinhimilliset ja raa'at tunteet, joita ihmisen hemmottelee, tulevat häntä vastaan kuoleman jälkeen, sillä tunteet ja himot ovat toimintaa ja aiheuttavat syitä näkymättömässä maailmassa. Jalot ja hengenvät, rakkautta uhkuват tunteet ja ajatukset ovat häntä vastassa taivasmaailmassa, kuolemanjälkeisen kiirastulen loputtua. Elämä on ehdottoman lakisiteinen ja oikeudenmukainen. Usein kyllä näemme, ettei paha saa palkkaansa eikä hyvyys ansaittua arvonantoa, mutta kun näitten havaintojen mukaan arvosistemme elämän oikeutta, silloin unohdamme, että

elämässä vallitsee myöskin jälleensyntyminen. Sekin ilmenee luonnossa siten, että talvea seuraa kesä ja yötä päivä. Ihminen ei ole vuorottaisuudesta vapaa, sillä kuoleman jälkeen seuraa elämä toisessa muodossa ja kun se päättyy, tapahtuu uusi jälleensyntyminen ihmislapseksi. Jälleensyntymisoppi esiintyy useimmissa uskontoissa ja se kuului myösken kristinuskoon, kunnes se kirottiin Konstantinopolin kirkolliskokouksessa v. 553. Uudessa Testamentissa siihen myös viitataan. Sanoihan Jesus Johannes Kastaja profeetta Elian jälleensyntymäksi. Niinikään Jeesuksesta kysyttyin, oliko sokeana syntynyt tehnyt syntiä itse vaiko hänen vanhempansa. Koska hän syntyi sokeana, hänen olisi pitänyt tehdä syntiä ennen syntymäänsä, eikä synninteko tässä tapauksessa ollut mahdollista muuten, kuin että hän oli elänyt ennenkin maan päällä. Sokeus oli seuraus entisten elämiensynneistä. Jälleensyntymisoppi ratkaisee kysymyksen, miksi paha ei saa palkkaansa heti, sillä teko siirtyy karmana seuraaviin ruumistuksiin. Viha ja rakkaus sitovat ihmisiä toisiinsa, joten vieraan kansan vihaaja saa aikanaan syntyä vihamansa kansan keskuuteen. Entiset vihamiehet ja -naiset solmivat usein avioliittoja, jotka ovat vähemmän onnellisia. Rakkaus sitoo ihmisiä oikealla tavalla, sillä heidän välillään tapahtuu rakentavaa yhteistyötä. Elämä on suuri koulu ja se kouluttaa meitä ihmisiä monella tavalla.